

ВТОРО ДѢЙСТВИЕ.

На другия день, слѣдъ първото дѣйствие, кждѣ деветъ часа облацитѣ сж се продигнали; сегисъ, тогисъ, прозрѣли, прѣзъ раздимени облаци, блѣди слнчеви лжчи, озарѣватъ стаята. Въ стаята е тихо, само отъ къмъ трапезарията долитатъ кратки звуци отъ китара.

Борьо дълго стои прѣдъ портретъ, поставенъ на триножникъ. Вслушва се отъ врѣме на врѣме, и като цапва нѣколко пжти съ четката оставя я на страна, поразтърква съ прѣсти очитѣ си и дълбоко въздъхва.

Послѣ отпуша ржцѣ и дълго стои съ оборена на гърди глава.

I

Борьо. — Взема повторъ четката и работи усилено дрѣхата на портрета.

Дълго мѣлчаніе.

Чуватъ се акорди на китара.

Мара — Влиза бърже и щомъ го вижда, дрпви четката отъ ржката. Прѣстжпление вършишъ, Борьо! — Азъ се залисяхъ съ Владя да му прѣдамъ урока отъ китара, а ти! Трѣбва да знаешъ, че ти е забранена всѣкаква работа!

Борьо. — Гледа я дълго. А призовката! Още два дни оставатъ! — Да свърша тия три портрета, все ще взема 500 — — А като му дамъ половината — той не с звѣръ я! Ще почака!

Мара. — Ужасена. Тритѣ портрета!

Борьо — Но тѣ сж почти свършени Остава само туку тамъ. Даже безъ позировка ще минатъ.

Мара. — Умолително. Не, Борьо, не бива. Азъ ще ида да съобща на лѣкаря.

Борьо. — Но азъ ти казвамъ, че за 2-3 дни, болестъта нѣма да напрѣдне!